

Golden Eighties

CHANTAL AKERMAN, 1986

Int.: Delphine Seyrig, Myriam Boyer, Fanny Cottençon, Lio, Pascale Salkin, Charles Denner

Suïssa-França-Bèlgica

VOSC. 96'. DCP.

Golden Eighties, Chantal Akerman, 1986

1 de febrer de 2026	21 h	Sala Chomón
3 de febrer de 2026	20 h	Sala Chomón
10 de febrer de 2026	17 h	Sala Chomón
27 de febrer de 2026	20.30 h	Sala Chomón

“D’entrada, el desig de fer una comèdia. Una comèdia sobre l’amor i el comerç. Burlesca, tendra, frenètica. Una comèdia en què els personatges parlin de pressa, es moguin de pressa i sense parar, empesos pel desig, els remordiments, els sentiments i la cobdícia; que es creuin sense veure’s, que es vegin sense arribar a interactuar i es perdin per retrobar-se finalment. Una comèdia que, a mesura que avanci, vagi precipitant les intrigues mentre els sentiments dels personatges s’exasperen i els seus moviments són cada cop més ràpids... Com una màquina boja que s’embala, que s’embala fins que, de sobte, retroba la calma en l’última imatge, on, per primera vegada, es deixa entreveure finalment, sota la llum del sol ponent, el món exterior: l’altra vida.” .

Chantal Akerman
(*Cahier des Ateliers des Arts*, 1982)

Els vuitanta no van ser uns anys precisament daurats. Més enllà de la mirada nostàlgica amb què la cultura popular els ha consagrat, la seva esplendor només es pot entendre sobre un fons de desigualtats i incertesa. Les dinàmiques de mercat van acabar engolint les proclames de llibertat sexual i identitària que tot just agafaven embranzida, i així, tota una il·lusió col·lectiva de progrés i d’optimisme va anar deixant pas a un immobilisme general.

Golden Eighties, Chantal Akerman, 1986

Chantal Akerman n'era ben conscient. Interessada per motius com la quotidianitat, els gestos i els espais aparentment anodins, sempre va buscar noves maneres de fer visible la violència latent en tots ells. I quin millor escenari per a això que un centre comercial? D'una banda, un indret brillant i seductor, ple d'aparadors lluminosos que prometen infinites possibilitats. De l'altra, un univers artificial, aïllat del carrer i impermeable al conflicte, on el desig només és possible dins dels límits del consum i els anhels de llibertat apareixen estrictament determinats. Un univers ambivalent que es projecta en l'avenir mentre carrega el pes de la pròpia decadència.

Tornar avui a *Golden Eighties* ens convida a observar fantasies de futur des d'un present que les ha vist fracassar, i restaurar-la l'acompanya d'una nova paradoxa que de ben segur hauria celebrat la cineasta: la necessitat de fer ressorgir la màscara, d'intensificar-ne els colors per desenterrar les esquerdes que s'amaguen a sota. Avui, el fet de recuperar-la també ens permet parlar d'una de les facetes menys reconegudes d'Akerman: el gust per la comicitat. Un gust que travessa gairebé totes les seves pel·lícules a partir del treball amb el cos i la seva fricció amb l'espai; però si en altres films s'articula des de l'absència o el silenci, aquí es capgira fins a convertir-se en soroll constant, excés i frenesí. Per sota de l'interès d'ironitzar o articular una crítica punyent, trasllueix la passió per filmar uns cosos que s'activen, juguen i s'afecten.

La restauració

Tot i que els negatius originals de la pel·lícula es conserven, el seu ús intensiu per generar còpies de distribució els ha desgastat. El mateix passa amb el so: el pas del temps ha degradat la qualitat de les mescles. En casos com aquest, conèixer la intenció de la cineasta és clau per recuperar el color i el so tal com havien estat concebuts, i per això ha estat clau la supervisió de Luc Benhamou, col·laborador habitual d'Akerman, que va donar directrius sobre la idea original del film: cada espai (el bar, la botiga de roba i la perruqueria) havia de ser fàcilment reconeixible a partir d'una il·luminació i una atmosfera pròpies. Ell mateix havia treballat al rodatge com a ajudant del director de fotografia, Gilberto Azevedo, i en recordava bé els reptes creatius. El

De bell nou. La restauració del mes

principal obstacle va ser la il·luminació amb tubs de neó i llums de colors, que tendia a uniformitzar l'aspecte dels espais recreats. Per aquest motiu, el treball d'etalonatge va ser determinant a l'hora d'assegurar una transició coherent i clara entre els diferents universos que coexisteixen a la pel·lícula.

Prèviament, la imatge es va escanejar a la Cinematek de Bèlgica amb un sistema d'infraroigs i es va tractar als laboratoris de L'Immagine Ritrovata, a Bolonya, on es van eliminar pols, taques i ratllades. A més, gràcies a l'ús de programari tècnic especialitzat, també es van poder corregir problemes d'estabilitat, pampallugueig (*flicker*), i variacions de llum, tot preservant el gra original de l'obra. Les bandes sonores també es van restaurar a Bolonya a partir d'una combinació de diferents fonts: com que la mescla principal era incompleta (hi faltaven uns dinou minuts), aquests fragments es van recuperar a partir de materials alternatius, que també van servir per completar dos passatges especialment deteriorats.

Golden Eighties, Chantal Akerman, 1986

Restauració de 2024 a càrrec de la Cinémathèque Royale de Bèlgica (CINEMATEK) i L'Immagine Ritrovata (Bolonya) en col·laboració amb la Fondation Chantal Akerman.

Amb el finançament de NextGenerationEU i amb el suport de la Fédération Wallonie-Bruxelles, Leora Barish, Henry Bean, Ostrovsky Family Fund (OFF) i SWA.

En col·laboració amb

CINEMATEK

**FONDATION
CHANTAL AKERMAN**

De bell nou. La restauració del mes

La restauració cinematogràfica viu un moment únic, amb seccions als principals festivals internacionals, mostres especialitzades arreu del món, la creixent col·laboració entre filmoteques i el ventall de possibilitats tècniques del món digital. En sintonia amb aquesta escena vibrant, obrim cada mes una finestra a la presentació d'una restauració o remasterització recent seleccionada amb cura pel nostre equip.

De bell nou neix amb la voluntat de retornar a la gran pantalla títols que difícilment hi són vistos en condicions òptimes: clàssics de tots els temps, films oblidats, menystinguts o simplement malmesos, que reclamen ser recuperats amb la màxima fidelitat al seu esperit original. Gràcies al treball rigorós de professionals i d'institucions d'arreu del món, recuperem restauracions i noves digitalitzacions que responen al mateix impuls: el de donar un nou alè de vida al material existent, des de la convicció que l'acte de veure, i reveure, fa de totes les pel·lícules del passat cinema contemporani.

Propera sessió

Killer of Sheep (Charles Burnett, 1978)

Més informació del cicle

FilmoTeca
de Catalunya

**Generalitat
de Catalunya**

Filmoteca de Catalunya
Plaça Salvador Seguí, 1 – 9
08001 Barcelona
+34 935 671 070
filmoteca.cultura@gencat.cat
www.filmoteca.cat